

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **M. J.**, bývajúceho v L., zastúpeného JUDr. J. M., advokátom v K., proti žalovanému **Š. H.**, bývajúcemu v K., zastúpenému Mgr. M. Č., advokátom v K., **o mzdové nároky a o náhradu škody**, vedenej na Okresnom súde Košice I pod sp.zn. 18 C 507/2001, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 11. mája 2009 sp.zn. 5 Co 86/2009, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Žalobca sa svojou žalobou domáhal uloženia povinnosti žalovanému vydať potvrdenie o výške mzdy žalobcu do mája X. a vyplatiť mu mzdu za mesiace jún, júl, august X. po 6 000,-- Sk (199,16 €) spolu s príslušenstvom a aj náhradu mzdy vo výške priemerného zárobku za výpovednú dobu dvoch mesiacov v sume 12 000,-- Sk (398,33 €) s príslušenstvom a tiež sumu na vyrovnanie podpory v nezamestnanosti ako náhradu škody spôsobenú tým, že žalovaný nepotvrdil žalobcovi výplatu mzdy za jún X. takto : za november X. až január X. sumu 1 500,-- Sk (49,79 €) mesačne so 17,6 % úrokom z omeškania a za februára X. až do doby zmeny pomerov sumu 1 650,-- Sk (54,77 €) mesačne so 17,6 % úrokom z omeškania, ako aj na náhradu trov konania.

Okresný súd Košice I rozsudkom zo 4. novembra 2008 č.k. 18 C 507/2001-241 konanie v časti o vydanie potvrdenia o výške mzdy za jún X. zastavil. Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 6 000,-- Sk (199,16 €) so 17,6 % úrokom z omeškania ročne od 16.7.2000 do zaplataenia, sumu 3 144,-- Sk (104,36 €) so 17,6 % úrokom z omeškania ročne od 16.8.2000 do zaplataenia, sumu 3 133,-- Sk (104,-- €) so 17,6 % úrokom z omeškania ročne od 16.9.2000 do zaplataenia, sumu 8 185,-- Sk (271,69 €) so 17,6 %

úrokom z omeškania ročne od 16.9.2000 do zaplatenia, sumu 1 500,-- Sk (49,79 €) so 17,6 % úrokom z omeškania ročne od 15.11.2000 do 1.6.2001, sumu 1 500,-- Sk (49,79 €) so 17,6 % úrokom z omeškania ročne od 15.12.2000 do 1.6.2001, sumu 1 500,-- Sk (49,79 €) so 17,6 % úrokom z omeškania ročne od 15.1.2001 do 1.6.2001, sumu 1 650,-- Sk so (54,77 €) so 17,6 % úrokom z omeškania ročne od 15.2.2001 do 1.6.2001, sumu 1 6510,-- Sk (54,77 €) so 17,6 % úrokom z omeškania ročne od 15.3.2001 do 1.6.2001, sumu 1 650,-- Sk (54,77 €) so 17,6 % úrokom z omeškania ročne od 15.4.2001 do 1.6.2001, sumu 1 650,-- Sk (54,77 €) so 17,6 % úrokom z omeškania ročne od 15.5.2001 do 1.6.2001, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti uplatneného nároku o zaplatenie sumy 9 568,-- Sk (317,60 €) žalobu zamietol. Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť na účet súdu trovy štátu vo výške 6 600,-- Sk (219,08 €) a nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 1 690,-- Sk (56,10 €), všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Rozhodnutie v časti výroku o zastavení konania odôvodnil čiastočným späťvzatím žaloby. V časti uplatneného nároku na zaplatenie mzdy za obdobie mesiacov jún až august X. súd svoje rozhodnutie oprel o ustanovenia §§ 111 ods. 1, 119 ods. 1 a 120 ods. 2 Zákonníka práce (v znení účinnom do 1.4.2002) a odôvodnil ho tým, že z výsledkov vykonaného dokazovania, a to z listinných dôkazov a záverov znaleckého posudku znalca Ing. J. Š., PhD. z odboru ekonomika a podnikanie mal za nesporne preukázané, že žalobcovi za uvedené obdobie mzda vyplatená nebola. Pri posudzovaní dôvodnosti výšky nároku na zaplatenie mzdy vychádzal zo záveru, že medzi účastníkmi platil platový dekrét (výmer) na sumu 6 000,-- Sk (199,16 €) a s ohľadom na závery znaleckého posudku, podľa ktorého pri zohľadnení odpočítateľných položiek (dovolenka, náhrada za sviatok) žalobcovi patrila mzda zo základu 6 000,-- Sk (199,16 €) za jún X. – 6000,-- Sk (199,16 €), za júl X. – 3 144,-- Sk (104,36 €) a za august X. – 3 133,-- Sk (104,-- €). V prevyšujúcej časti o zaplatenie 5 723,-- Sk (189,96 €) žalobu zamietol. Pokiaľ ide o žalobcom uplatnený nárok na náhradu mzdy vo výške priemerného zárobku za výpovednú dobu dvoch mesiacov v sume 12 000,-- Sk (398,33 €) s príslušenstvom, v tejto časti ho súd uznal za dôvodný do výšky 8 185,-- Sk (271,69 €), keď vychádzajúc z ustanovení § 42 ods. 1 písm.c/, § 54 ods. 1 písm.b/, ods. 2 a 3 cit. Zákonníka práce mal za to, že žalobca dňa 17.8.2000 práve z dôvodu nezaplatenia mzdy za obdobie jún až august X. platne rozviazal pracovný pomer okamžitým skončením. V súvislosti s tretím žalobcom uplatneným nárokom sa zaplatenie sumy titulom spôsobenej mu škody nevydaním mu potvrdenia pre Národný úrad práce pre výpočet nároku na podporu v nezamestnanosti, ktorým bola výška priemerného vymeriavacieho základu, súd prvého stupňa uzavrel, že na základe vykonaného dokazovania

mal za preukázané, že žalovaný porušil svoju povinnosť vyplývajúcu mu z § 50 ods. 2 písm.b/ zákona č. 387/1996 Z.z. a nepredložil žalobcovi riadne a včas vyplnené potvrdenie zamestnávateľa pre nárok na podporu v nezamestnanosti, ktorý by bol relevantným dokladom pre výpočet výšky priemerného vymeriavacieho základu pre výpočet jeho nároku na podporu v nezamestnanosti. Na základe toho Národný úrad práce vypočítal žalobcovi podporu v nezamestnanosti od 3.11.2000 vo forme preddavku v zníženej sume. Preto prvostupňový súd tomuto nároku žalobcu v celom rozsahu vyhovel, vrátane úroku z omeškania, ktorý si žalobca uplatnil k dátumom vyplácania jednotlivých dávok. V priebehu konania si žalovaný uplatnil voči žalobcovi zaplatenie sumy 19 038,-- Sk (631,94 €) s úrokom z omeškania 17,6 % od 10.5.2001, a to titulom náhrady škody, ktorá žalovanému vznikla nadmernou spotrebou nafty na motorovom vozidle, ktorého vodičom bol žalobca v čase trvania pracovného pomeru. V tejto súvislosti prvostupňový súd s poukazom na ustanovenia § 172 ods. 1 a 3 cit. Zákonníka práce uviedol, že z výsledkov vykonaného dokazovania síce vyplynulo, že žalovanému vznikla škoda, avšak nebolo preukázané, že by mu táto škoda vznikla zavineným porušením povinností pri pracovných úlohách zo strany žalobcu, alebo v priamej súvislosti s plnením jeho pracovných úloh. V tejto časti zaťažovalo dôkazné bremeno žalovaného, ktorý ho však neuniesol, preto prvostupňový súd nárok žalovaného posúdil ako jeho nepreukázanú obranu v konaní. O trovách konania štátu rozhodol podľa § 148 O.s.p. a o povinnosti žalovaného nahradiť trovy konania žalobcovi rozhodol podľa § 142 ods. 3 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 2 O.s.p. s tým, že právny zástupca žalobcu v zákonom stanovenej lehote nevyčíslil trovy právneho zastúpenia.

Na odvolanie žalovaného Krajský súd v Košiciach rozsudkom z 11. mája 2009 sp.zn. 5 Co 86/2009 potvrdil prvostupňový rozsudok okrem výroku o zastavení konania a o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti (ktoré výroky odvolaním neboli dotknuté). Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. V odôvodnení rozhodnutia sa stotožnil so skutkovými i právnymi závermi súdu prvého stupňa. Výrok o trovách konania oprel o ustanovenia § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p. s odôvodnením, že úspešnému žalobcovi žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli.

Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie žalovaný. Navrhol, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Dovolanie, ktorého podstatnú časť venoval žalovaný opisu skutkových okolností, odôvodnil tým, že v predmetnom konaní došlo k viacerým pochybeniam a to hlavne v zmysle § 241 ods. 2

písm.c/, d/ O.s.p. Vyjadril nesúhlas s názorom odvolacieho súdu, podľa ktorého súd prvého stupňa vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu, všetko správne posúdil a nie sú tu žiadne nové skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré neboli uplatnené a rozhodnutie súdu vychádza zo správneho právneho posúdenia veci a tak nie je daný odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm.c/, d/, e/ a f/ O.s.p. Odvolaciemu súdu vytkol, že jeho rozhodnutie vychádza zo skutkového stavu, ktorý nemá v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní (nedostatočne preskúmané predložené dôkazy a ich nesprávne vyhodnotenie, nedoplnenie dokazovania), rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci.

Žalobca sa k dovolaniu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanvej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom. V zmysle ustanovení § 238 O.s.p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak je ním napadnutý zmeňujúci rozsudok (§ 238 ods. 1 O.s.p.) alebo rozsudok, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci (§ 238 ods. 2 O.s.p.), alebo rozsudok potvrdzujúci rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd v jeho výroku vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože po právnej stránke ide o rozhodnutie zásadného významu alebo ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 (§ 238 ods. 3 O.s.p.).

Nakoľko je v prejednávanvej veci dovolaním napadnutý rozsudok, ktorým odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa (pričom v jeho výroku prípustnosť dovolania nevyslovil, ani nejde o potvrdzujúci rozsudok súdu prvého stupňa, ktorým tento vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 O.s.p.), je nepochybné, že prípustnosť dovolania žalovaného z § 238 ods. 1 až 3 O.s.p. nemožno vyvodit'.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných vád uvedených v § 237 O.s.p. (§ 242 ods. 1 veta druhá O.s.p.), neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 238 O.s.p., ale zaoberal sa i otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z vád vymenovaných v § 237 písm.a/ až g/ O.s.p. Ak je konanie postihnuté niektorou z vád vymenovaných v § 237 O.s.p., možno dovolaním napadnúť aj rozhodnutie vo veciach, v ktorých je inak dovolanie z hľadiska § 238 O.s.p. vylúčené. Dovolateľ však žiadnu z vád vymenovaných v § 237 O.s.p. nenamietal a jej existencia v dovolacom konaní nevyšla najavo.

Pokiaľ dovolateľ svoje dovolanie odôvodnil tým, že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, treba uviesť, že nesprávne právne posúdenie veci (§ 241 ods. 2 písm.c/ O.s.p.) je prípustným dovolacím dôvodom (ktorý možno uplatniť vtedy, ak je dovolanie prípustné), samo nesprávne právne posúdenie veci ale prípustnosť dovolania nezakladá. Dovolanie je v ustanoveniach Občianskeho súdneho poriadku upravené ako mimoriadny opravný prostriedok, ktorý nemožno podať proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu; pokiaľ nie sú splnené procesné podmienky prípustnosti dovolania, nemožno napadnuté rozhodnutie podrobiť vecnému preskúmvaniu, a preto ani zohľadniť prípadné vecné nesprávnosti rozhodnutia.

Pre úplnosť treba dodať, že druhý dovolateľom uplatnený dovolací dôvod, a síce, že napadnuté rozhodnutie vychádza zo skutkového zistenia, ktoré nemá v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní, bol zákonom č. 353/2003 Z.z. s účinnosťou od 1. septembra 2003 z Občianskeho súdneho poriadku vypustený.

Nakoľko v danom prípade dovolanie nie je podľa § 238 O.s.p. prípustné a neboli zistené (ani tvrdené) vady konania uvedené v § 237 O.s.p., dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že dovolanie žalovaného je neprípustné a preto ho odmietol (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm.c/ O.s.p.).

O náhrade trov dovolacieho konania dovolací súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm.c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie § 146 ods. 2 O.s.p.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 19. apríla 2011

JUDr. Eva Sakálová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová